

Pacific Herald.

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT OAKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

No. 55.

Oakland, Washington, 1te September 1899

9de Aarg

En Tyran.

Det er en Tyran saa laamefuld,
 Han leener med Nod og sundom
 med Guld
 Han holder et Hof med loflende
 Glands;
 Saa mangen søger sig der en Krands;
 Og joinger da efter hans Duster og
 Luur.
 Da stoder for dig han hørt i Besuner.
 Men hol ikke paa hans venlige Smil!
 Snart kan der blæse en anden Vind,
 Og kan du ei fiske Seil i en Høst
 Og i det Hele forholde dig smart.
 Da blæser du vist fra hans Hof for-
 berden.
 Ja spottet maaeste og banket og treven.
 Og søger hos ham du Hæder og Ry.
 Maaeste han vil have dit Navn i Sky;
 Dog, lidt er den Nod uskablig som
 Dand;
 Thi Dødsrensens Navn er Følgeskuff.
 Men vil du jelle forstandig og sikkert,
 Brug Rettens Kompass og Sandheds
 Riffert!

Heltedyrkelse, en Daarlighed.

En nyere Forfatter, Thomas Carlyle, siger: "Var det at øve Biddom det samme som at hende Biddom, Berømmelse det samme som Lykke og Hjertefred; bestod Lykken i at lade Tanken hvile inden det Høns Omraade, saa vilde et literært Liv være det mest misandelsværdige i Verden. Men et Blik paa de store Forfatters Liv beviser noget andet. Med Undtagelse af Kalenderen for "New Gate" (et Galeshus i London), udgjør deres Biografier noget af det forfølgende i Menneskehedens Historie."

Som Eksempel fra vor Tid paa de Illusioner, der bedrager Forfatteren, har vi samlet nogle Brevstikter af en stor Skribents Oplevelser — og det er Walter Scott. Alt, som syntes at kunne lade Lykke og Fremgang, ophobede sig over denne mærkværdige Mand. Hans litterære Arbejder var saare interessante, paa samme Tid, som de for ham selv udgjorde en rig økonomisk Indtægt. Han havde et lykkeligt Temperament, et elskovslyst Væsen, og en vis Rid-

delighed i sin Karakter og Opførsel vandt ham mange Venner. Det fuldeste Solstis af høstlig Lykke forflyttede hans Liv, og han ciede alt, som kunde gjøre det hyggeligt og tilfredsstillende. Han var dertil et Gen af første Rang, høit æret af sin Samtid, og Hønt den alvorlige Tanker maatte beslægtede, at dette høieste og ædelste Opgave forblev uløst, men man dog anerkjende hint Digterens Ord om ham:

Frænde af Homer og ham,
 Som paa Nubens Strande saag*),
 Lange du skal ene bære
 Skriptet, som de dig forære.

Maaeste der ikke i hele Verdenshistorien findes noget Eksempel paa en saa overordentlig Høidest for litterær Fortjeneste som den, der tilkommes Walter Scott. Hans Rygte strakte sig saa vide som europæisk Gløstifikation naaede, hans Arbejder læstes ei alene paa Engelsk, men paa alle danske Nationers Sprog. Saa et Par indbragte de ham den u-løste Sum: 15,000 Pund St. Andre Forfattere maatte vente i Marens, for de blev anerkjendte, men Scott blev, fra første Dødtid hans Bæret udlou, Gjenstand for en næsten tilbedende Beundring. Af sin Konge opholdes han i Adelsstand, og naar han var ude og reiste, vistes der ham af Folkets Elsker sig entusiastisk Høidest, som kun finder Sted, naar de store Konger træder frem. "Naar hans Reisedag blev gjenfærd", skriver hans Biograf, "saa kunde man være vis paa, at Gaden i den By, han drog igennem, opfyldtes med Mennesker, der saa meget som muligt togte at standse ham, for at saa se sig møt paa denne navnkundige Rejsende. Vandelsmænd stod bukkende i sine Butikbæere, deres Døstfruer stod neidende, og af Folkemængden opløstes værdige Hurraraah."

Walter Scott ciede ethvert af dette Lios Goder. Hans Giendant, Abbotford, fremstillede alt, hvad Poetens Indbildningskraft kunde skabe. "Dette Sted", siger en samtlidig Forfatter, "er lig en Drømmeverden." Det Selskab, som samlede omkring den begavede Bæret, var lige udmærket. Englands høieste Adels sandt sig hødret ved at saa Plads ved hans Bord, der bestod af alt, som var stort inden Aristokratiet saa-

(. Chateaufort.

velsom Videnskabens og Kunstens Verden. Hver Dag bragte altid nye Afvekslinger. Rejsende fra alle Lande bragte did Frugterne af sine Jagttogter. Videnskabsmand, blandt hvilke en Sir Humphry Davy, meddelte der de nyeste Opdagelser, som blev gjorte paa Videnskabens Omraade. Digteren, Lairen, Kunstneren gav Samtalerne Liv, Farve og Glød. Alt, hvad Verden i sine mangfoldige Stiktelser havde at byde, var der samlet som i et Brændpunkt, og hvor ofte hørte man ei i alles Mening ham, der var Sjælen i alt, prijert som den lykkeligste Mand paa Jorden! Og alligevel var alt dette blot et glimrende Stuebillede. Abbotford var ingen fredlyst Plads: "Døden fandt ogsaa Veien did; glædestraalende Dine luftebes, og jublende Hæfter forstummede." En uforudset Fejgtrifis medførte Sir Walters Ruin og med et var de muntre Hæfter bortsejede. Umiddelbart paa dette Slag kom et andet: den dødelige Bortgang af hende, som havde været ham nærmest og kjærest paa Jorden. Hvilken Trost kunde vel de litterære Vyster under disse Omstændigheder kjænte ham? Lad Sir Walters egne Ord, da han var i Begreb med for bestandig at forlade Abbotford, frembringe det gribende Svar: "Naar jeg nu tænke paa, hvad dette Sted nu er, og hvad det fordem var, saa er det som om mit Hjerte vil briste, Gudsom, gammel, frændelas er jeg paa en Gang en fattig og forladt Mand." En anden Gang skriver han: "Døden har med sin kolde Haand luffet Døren for Vensteb og Kjærlighed, og jeg strirer ind til dem som gjenem Gitterporten til en Riclegaard, der er opfyldt af Mindemærker over dem, som engang var mig saa dyrebare; og jeg har intet bedre Dulle, end at denne Port om ikke længe maa aabne sig ogsaa for mig." Noget Tid derefter skriver han i samme Tone: "Nye Sorger med hver Dag. Sygdommene forages, Bennerne forminskes, og Mindet om Ungdom, Selvied og Arbeidskraft, som hverken bleve ret brugte eller ret nydte, udgjør ringe Trost. Det bedste er, at Slutten paa det altsammen ei kan være langt borte." Saadant var det Videnskab, der afsløgedes af en Mand, som havde drullet saa høit af den verdslige Glædes Bæger, og hvor alvorlig er ei den Advarsel til alle dem, som lade sig beruse af dens

søde, falkke Vin.

Livets Slutnings-Scene nærmede sig, og den er ligesaa gribende som den foregaaende. En ærefuld Anstrengelse for at betale sine Kreditorer paadrog ham en uløselig Sygdom. Under denne begjærede Sir Walter i sin Vænestol at blive rullet hen til sit Skrivebord. Hans Datter lagde Venen i hans Haand, men hans Fingre negtede ham sin Tjeneste. Laune Laarer randt ned over hans Kinder. "Før mig tilbage", saade han, "til mit Rum, for Sir Walter finder blot No i Graven". Noget Dage derefter luffedes hans Dine for bestandig. I Betyrningernes dybe Mulm gif denne Mand's Livsfol med hvis Opgang havde været saaklar.

Om Otvog vide vi, at han døde af Hunger; om Voltaire, at han, da han var paa sin verdslige Væres Linde, ønskede, at han aldrig havde været født, men ingen af disse Liv taler med saa gribende Kraft til os om det forfølgende i Jordens Høideste Gaver som den edle Walter Scott's Liv.

Skulle vi nu af disse Skildringer ville udele den Lære, at alt paa Jorden er falkt Skin og Bedrag og at intetfæds er sand og varig Lykke at finde? Langt fra! Det vilde være en Anklage mod den, som er al god og fuldkommen Gaves Giver, og som med gavmild Haand strør Belgjerninger paa sine Skabningers Bel. Men maaeste det er saa, at Magt, Rigdom, Kunst og Poesi, Stjænsked og Talenter er i og for sig syndige og fordærlige? Det har vi ikke paastaaet; det er kun, naar alle disse Gaver anvendes i Egoismens og Nydelsens Tjeneste, at de blive til Fordærvelse; anvendte til Guds Være og Menneskers Rytte blive de til Belgjernelse. Det kan være en Helt og en værdig Kriger og dog være en Gushab Adolf, en Gardner, en Havelod; det kan være en Kunstner og være en Gashn eller en Bosh; det kan være et naturvidenskabeligt Geni og være en Vinnee, en Newton; det kan være en Stjænsked, en Dronning og dog være en from og ydmyg Kvind. Den Sandhed, vi vilde fremholde, er den, ikke at Livet er en Orken, hvor ingen Lykke kan blomstre — men at et Liv uden Gud, som ei helles til hans Være, umuligt kan bære Glædens sande Frugter.

(For Hjemmet.)

De rige Børn.

(Fortællelse.)

Kvofaten paafod, at hun havde fre-
vet den med egen Haand, efter at hun
først havde foreløst hende Testamentet.
Dr. Andrew Swins bekræftede under
Ed, at hun havde seet og hørt paa den
hede Forhandling. Mrs. Burr erindrede
vel, at en ung Mand havde været
tilstede i Kontoret foruden Kvofaten;
hun mente rigtignok, at det ikke havde
været Swins (og deri tog hun ikke
Felt); men hun kunde ikke bevisse det og
maatte afslidde — betale. Andrew til
for sin fjerde Ed 2000 Dollars, og
— hans Lykke var gjort. Han var rig-
tignok lidt bekymret, da han skulde sætte
Gaarden i Veiret; men han jagede
hvert de Tanker bort. Hvad han en-
gang havde hørt om Edens Væsen og
Betændelse, havde han forstærket
glenet. Hans Samvittighed sagde ham
vel, at det var uret at lade og Sverige
falsk; men Herrens Ord var forbetnelse
forglæmt, og Udflykten til Pinning,
Gjerrighedens Nagl, kvæle snart en-
hver bedre Følelse.

"Man må plukke Jagten, medens
man har Lag i den", sagde begge de u-
gudelige rejslerde til hverandre og lo
høit over, at de havde Lykken med sig.
"Den rige Hjerringen lever lige godt,
om hun ikke har de Penge", og "Hav-
de under bare kunnat, saa havde de
gjort ligedan som vi", var for dem
gode Trostegrunde. Swins sætte sine
Penge ind i en Jernvarehandel. Han
fik aarligværende gode Rentier af dem og
tjente dernæst lets gode Penge. Han
var vel tilmode, og, om han en og an-
den Gang kom i Risten eller paa anden
Maade blev mindet om Guds Ord, saa
var han glad, over, at han ikke havde
besværet sit Døds og Hjerte for meget
med jaadanne Ting; thi han følte, at
det vilde have blubret ham i hans For-
retninger. Han var ikke blevet "altfor
gudfrægtig", og hans gamle Fader var
meget tilfreds med, at hans Planer med
Sønnen havde haft saa god Fremgang.

Hvor ganske anderledes gik det den
hamme Knut Hjarthal! Han fortsatte
ikke mere end 8 til 12 Dollars om U-
gen og maatte arbejde haardt for dem.
Han var vistnok sparsommelig og undte
sig alle tre ofte en Fjernreise; men det
gaar dog sent at blive sig paa den
Maade. Hans Kommercer kunde hel-
ler ikke begræbe, hvortil han kunde
være saa taabelig; tilslidst vilde de ikke
have mere Omgang med ham, fordi han
ikke vilde følge deres Raad at lade sig
paa Handelen for paa den Maade sa-
nere at kunne erhverve sig en Formue.
Dernæst var han sig undertiden saa
rent mabeligt ud, at man næsten maatte
tro, at han ikke var rigtig flok.

Da han nemlig engang holdt paa
med noget Arbejde i sin Principals
Bareloget, kom han til af Uforsigtig-
hed at lade sig et kort Speil. Han
var alene i Værelset, og, havde han var-

ret flok nok til at lade sig bort, saa
var det vansteligst bleven opdaget, fra
hvem Staden Kren sig. Men hvad
gjorde Knut? Han gik strax til sin
Principal, fortalte ham sin Uforsigtig-
hed og maatte betale — 100 Dollars.
Speilet var rigtignok værd mere; men
Resten afregnes Principalen ham af
særdeles Naade.

Willy Tompson fik høre om dette.
"Na, den dumme Løst!" raabte han.
"Det ser man vel, hvor dumt han er op-
draget! At lade sine Penge bort-
følede, naar han havde kunnet slippe fra
det saa let! Han kunde jo bare have
fiet til Hille! Men jaadant Løb hopper man
ind i dem ovenpaa! Saa dum, som
han er, saa fattig vil han ogsaa blive!
Dog, det kommer da ikke mig ved! Den,
som ikke vil høre saar selv."

Ikke længe efter var der igjen noget
paaførde med Knut. Han havde som
ofte ellers i sin Principals Fraværelse
følg et Piano. Da han bagefter end-
nu engang talte over de Penge, som han
havde faaet, opdagede han, at han havde
for mange. To Femtiboldar-Sedler
havde heftet sig noget sammen, og Ro-
nen, som havde Pianoet, havde ikke
mærket det, men betalt dem ud i den
Løste, at der kun var en Seddel.
Hun var allerede gaaet sin Vej. Knut
søgte hende op, gav Pengene tilbage og
fik svenden hendes hjertelige Tak og den
Bekræftelse, at hun ogsaa i Fremti-
den gjerne vilde handle med ham.

Da han fortalte sin Principal dette,
saa denne en Stund paa ham, gik han
nogle Gange frem og tilbage i Støret
og tilslut paa Dør uden at sige et Ord.
Men hvor de is, Rabogutterne, da de
fik høre denne nye Taabelighed.

"Ja, havde endda Ronen været fat-
tig, da kunde der have været nogen
Rening i at give hende Pengene til-
bage", mente de; "men hun er jo rig;
og saa var det jo hendes egen Skyld, at
han gav ud femti Dollars for meget!
Den Løst skulde have været glad til, at
han en Gang kunde se femti Dollars!
Ja han forskaar sig rigtig paa Verden
og Forretninger! Man ser, at han er
saa dum som en Kolonnen, og at han
mener at blive rig af at lade og gaa
til Riste!"

Og, sandt var det, Knut Hjarthal
blev langt bagefter sine Kammerater.
De vare forlangt velholdne folk, han-
de et Raad, Hus og Forretning, me-
dens han endnu var en ubetydelig Ar-
bejder i en Fabrik, og ingen kunde
ham. Og hvortil skulde han ogsaa
kunne drøve Forretninger, han som blot
havde været i en Menigheds-skole og al-
drig var kommet ind ad Døren i en
Public-Skole engang.

Herri var endnu ikke forbi, før Knut
Knut Principal tilbød at optage ham
som Partner i sin Forretning. Den
unge Mand var overrasket, men sagde
dog strax, at han maatte tale med sine
Forældre om Sagen og overvele den
nætere. Derved sag han endnu heie-
re i sin Principals Afgjætte.

Forældrene havde intet at indven-

de derimod. De gav sit Bifald og sin
Bekræftelse til dette Partnerskab, og
til den Sum, som Knut havde været
sammen, lagde Faderen endnu noget
Kærligt, saa at den nye Partner
indtraadte i Forretningen ikke alene
med Kræfter og Kunskaber, men ogsaa
med en ganske den Slump Penge.
"Krog og Hjarthal" stod der nu over
Støret og paa Regningerne; og, havde
Forretningerne før høit et godt Ud-
sigt, saa sig det nu Dog for Dog; thi Ku-
ttersere sagde: Den Hjarthal er rigtig
en Hædermand; han er vel hjemme i
sit Fog, og, hvad han siger, det kan
man stole paa. — Det saa næsten ud,
som om "Børnslærdommen" vilde bringe
Ogsaa den timelige Betsignelse, hvormed
den var Forfællede.

Dr. Knut Hjarthal regnedes snart
blandt Byens mest anseede Forretnings-
mænd. Hans Fille og beskedne Sagen
vandt ham flere og flere Venner; og, jo
mere han søgte at undgaa et kommer
frem for Offentligheden, desto mere blev
han søgt og overført med Venner paa
Lilud. Hans Forhold til Menig-
heden og Risten forblev det samme;
ja det blev inderligere og inderligere.
Hvortil kunde han have forladt det
Samfund og de Steder, hvor han fra
Barns Ben havde nydt saa meget godt,
hvor man havde beredt ham Glæde ha-
nde for Tid og Øvighed! Uden Rød
følede han aldrig Gudstjenesten; og,
som det nu paa at høre Menighedens
Byder eller paa anden Maade at frem-
me Guds Rige paa Jorden, saa var
hans Hjerte villigt og hans Ønske rede.

Han levede endnu hos sine Forældre
og spiste ved deres Bord. Men da han
havde seiet sin strengtplejede Fæ-
selldag, besluttede han sig til at se til
at lade sig et eget Hjem. I en fortrøstlig
Aftensund aabendarede han dette for sin
Fader og Moder.

"Jeg har længe ønsket det", sagde Fa-
deren. "Det har i lang Tid været mit
Hjerte Sult til Gud, at han vilde for-
vandre dig en Husfru, med hvem du kunde
vandre paa Veien til det evige Liv.
Har dit Hjerte allerede gjort sit Valg?"

Knut blev rød. Efter en Stund sagde
han: "Jeg vil ikke gætte Eder mine
hære Forældre ind; men dersom I
lynes om det, saa vilde jeg gjerne have
Kæren Vil; jeg haaber, at jeg skulde
blive lykkelig med hende."

"Kæren Vil!" sagde Moderen for-
undret. "En fattig, forældreløs Tje-
nerkepige! Al, Knut, hvorfor vil du
have hende?"

Sønnen laug og saa bedrøvet ned
paa Gulvet; men Faderen tog til Orde:
"Jeg synes godt om hende", sagde han.
"Penge har hun ikke, men hun er en
smil og Hellig Pige og lyner at være
glad i Guds Ord. Ikke heller skal Ro-
gen floge over hendes Ufærd. Der-
for du, Mor, vilde sig Ja, saa skulde
jeg være glad."

"Ja, ja", sagde Moderen dybt be-
væget, det Konterne rundt ned ad hendes

Kinder. "Det var kun en syndig Tan-
ke hos mig. Jeg havde ofte drømt om
en rig Svigerdatter, og dette kom mig
saa uventet. Ja, Knut, tog du Kæren!
Du har vel allerede talt med hende, ikke
sandt?"

"Nei, hære Moder", havde Sø-
nnen. "Jeg vilde ikke være en saa u-
guelig Søn, at jeg i Hemmelighed vilde
paaføre Eder en Svigerdatter, uden at
sætte sig paa, at hun vilde være velkom-
men hos Eder. Nei, Kæren ved ikke
hvad jeg har tænkt paa, men imorgen
skal hun saa det at vide."

Og Kæren 'til det at vide' og sagde
"Ja", og den floge Verden til det
Ogsaa at vide og mente, at det ikke var
frit for, at Dr. Hjarthal nok kunde ha-
ve en Stræ for. Saa mange Næbte
havde gjerne taget ham til deres Sviger-
søn, saa mangen Pige havde gjerne vil-
let kalde ham sin, og det rige Næbte og
rige Piger; — men nu er Manden ikke
floget, end at han gaar og lader sig
hørt til en fattig, forældreløs Tjeneste-
pige! Han kunde have faaet en rig Pige,
han kunde blevet Millionær, og nu
gaar han og lader sig rent bort i Fat-
tigdommen!

Willy Tompson og Andrew Swins
lo dog ikke fuldt saa høit. De vare al-
terede gifte og havde gjort Erfaringer i
deres Hjemland. Nu mente de, at man
ikke var det dog i Langden bedre at ha-
ve en Kone, som om hun ikke havde Pen-
ge dog havde et Hjerte, end en, som vel
havde Penge, men intet Hjerte. De
saa allerede med Misundelse paa den
Børnslærdommen, hvem de saa ofte havde
seet til; thi de vidste vel godt, at hans
Formue var stor nok til at drive en re-
spektabel Forretning, selv om han ikke
fik nogen rig Kone. De kunde ikke be-
græbe, hvorfor det gik ham saa godt.
De vidste da at sige: "Løsten er bedre
end Forstanden." De havde da ogsaa
en god Del Forstand; havde de da ikke
ligesaa meget Løst?

Rogle Uger efter stod Knuts Bryllup.
Det var vel en Glædesfest for Alle, som
holdt af det unge Par. Blielsen fore-
gik naturligvis i Kirken, og Bryllupsfesten
blev holdt med megen Glæde; thi
gamle Hjarthaler mente, at en jaadan
Hæderdag havde man ikke saa ofte i
Livet. I Huset var der dækket lange
Borde, og der sad om hverandre Kjøb-
mand, Haandværkere, Dagarbejdere og
Bantøret med deres Koneer. Det var
en munter Forsamling, og Glæden løste
ud af alles Dine. Men Mor Hjarthal
havde ikke glemt, at hun i Skiftens
havde læst om, at, naar hun gjorde
Sejlskab, skulde hun indbyde Fattige,
Kvælinge osv. Derfor sendte hun god
og rigtig Mad og Drikke til forskellige
af Menighedens Fattige, som hun
kendte, og for frangende Studerende
blev der indsamlet en lille Sum uden Sum
Hjælp sent tilslidst man fra hverandre,
efteret man havde sunget: "Nu taler
alle Gud".

(Været.)

Tacoma Adv.
H. V. ROBERTS,
 Tandlæge.
 Crown and Bridge Work a Speciality
 Call and get prices.
 Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma

Lindahl Photo-grapher
 Har nu faaet sig et nyt og elegant FOTOGRAFALLERI
 California Building, Pacific Ave. TACOMA - WASH.
 Inngang baade fra R.R. Str. og Pacific Av.
 TAG ELEVATOREN

Magazine Binding - Commercial Books
NEIL & ANDERSON
 Bogbindere.
 Tacoma, - Washington.

ALLEN & LAMBORN PRINTING CO.
 Over Post Office, Tacoma.
 Have special facilities for the execution of Printing in foreign languages

J. M. Arntson,
 Notar Sagfører.
 Notary Public.
 Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
 (saaom Skifter, Rentkøbet, m. m.)
 Municipal Court-rooms
 City Hall.
 TAG 171. - - WASH.

Komplet Udstyr
 - af -
Sko OG Støvler
 faaes hos vor erfarne Sko-handler og Skomager
S. OLSEN,
 1109 Tacoma Ave.

Gaa og se, du vil finde, at Olson baade har, hvad du trænger, og kan sælge vel saa billigt, som nogen anden Handlende.

Student-Supplies
 OF
ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co
 926 Pac. Ave. - - Tacoma, Wash

Lutherst Pilgrim Bus
 No. 8 State St. New York
 Bussene køber og sælger Værelsesbilletter for Emigranter
 for Barge Office
 Kristeligt Hverberg for Indvandrere og andre Hæsende
 Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Bus og faar Emigranterne til med Road og Deed.
 1000 1/2 1/2. Levehauset fra Biffen. Tænder med 50 i 100 Street Car 1/2 1/2 1/2.

- Pacific Districts Prester.**
- Blakkon, I. J. 201 Everett, Wn. Borup, P. Gor. A. & Pratt [Strs. Eureka, Bal. Christensen, M. A. 1422 7th Ave., Seattle, Wn.
 - Foss, L. C. Stanwood, Wash.
 - Grønsberg, O. 1033 Howard St. [San Francisco, Cal.
 - Hagoes, O. Lawrence, Whatcom [Co. Wash.
 - Harstad, B. Parkland, Wash.
 - Holden, O. M. Astoria, Oregon.
 - Ingebrigtsen, C. B. Rockford, [Wash.
 - Jensen, A. H. Fernsda's. Cal.
 - Johansen, J. 204 J. St., Fresno, Cal.
 - Larson, T. Parkland Wash
 - Lane, Geo. O. Box 236, Fairhaven, Wn.
 - Nissen, L. Wilbur, Wash.
 - Orwell, S. M. 425 Ea. 10. St. Portland, Or.
 - Pedersen, N. Silverton, Oregon.
 - Sperati, C. A. 2550 So. I. Str [Tacoma, Wash.
 - Stensrud, E. M. 285 13th Str. San Francisco Cal.
 - Moses, J., 2123-1st Ave. Seattle, Wn.

Abonner paa "Pacific Herald" kun 50c om Aaret.

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK
 A. E. Johnson, Pres. H. E. Knatvold, Treas.
 BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.
CAPITAL, \$100,000.
 Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 4 Procent paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General Dampskibs og Emigrations Agentor.
 Tacoma - - - - - Washington.

A. S. Johnson & Co.
 Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.
 Estimates Given on Papering and Glazing.
 We Carry a full line of Wall Paper and Room Mouldings, Sash and Doors.
 1309 PACIFIC AVENUE.
 TELEPHONE 105. - - - - - Tacoma Wash

THE METROPOLITAN BANK
 I Vanderbilt Building, Hj. af Pacific Ave. og 13de St.
 Åben daglig fra kl. 10. H.B.
 Lørdag fra kl. 10. H. 12.
 P. H. Hansen. President.
 C. W. Snow. V. President.
 O. P. Selvig. Cashier.
 P. O. Vandervilt. Ass't Cashier.
 4 per ct Rente
 Renterne udbetales hver 6 Maanedet, 1ste Januar og 1ste Jull. Rentesninger paa alle Sted i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog talet.

ABONNER PAA
PACIFIC HEROLD!
 -Blot 50 Cents om Aaret. Overskuddet gaar til Pacific Lutheran University.-

"HEROLD"
 indeholder Betragtninger, kirkelige Nyheder, Missions Nyheder, Kyst Nyheder, samt en hel Del Fortællinger og Skildringer passende til Læsning i Kvindeforeninger, Skolen og Hjemmet. Lærere bør især merke sig Herolds Katekismuafortællinger.
PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY

PACIFIC HEROLD,

Udgivet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.

Udkommer hver
FREDAG.

REV. HARSTAD, Redaktør.

Abonnements-Vilkår:

Et Aar 50 Cts
Seks Maanedes 25 Cts
Et Europa pr. Aar 75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Ulevt:

Alli vedrørende Bladet sendes til "Pacific Herald". Alle andre Forretningssager sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Penge bør helst sendes i Money Order, lydende paa Parkland, Wash.

Bidrag til Indremissionen og Church Extension bør sendes til G. Berrum, Parkland, Wash. Kasserer for Pac. District.

Katalog for Skolen her for næste Aar er netop udkommen. Vi anbefaler den til enhver Ungdom der i Vinterens Løb vil bruge Tiden til at forsyge sine Kundskaber.

Godde Stole, Kost og Logi er fremdeles saa billig, at man neppe i nogen By kan saa endog blot tarvelig Kost for, hvad her forlanges for Stole og Kost saavel som opvarmede og oplyste Bærelser. Send os dit Navn og Adresse, saa faar De en Katalog gratis.

Pastor Borges Besøg.

Pastor Borges Besøg var hyggeligt og opmuntrende. Board of Trustees fremlagde for ham vor Arbejdsplan, hvorefter vi haabede ved Guds Naade engang at naa det Maal at betale vor Gjæld herude samt bestrejde Skolens løbende Udgifter. Pastor Borge var haabefuld og mente sikkert, at den store Del af Gjælden, som er sikret ved Subskription i Osten, og hvis Afbetaling han ved stor Fild forestaar, nok skulde blive betalt. Dette er midt i Målløst en stor Trøst og Opmuntring for os, som naar i dette haabløse Arbejde og faler Graadden af mange bitre Skuffelser. Vi ved, at de mange, som har laant os Penge, længe siden burde have haft dem tilbage, men de er bleve stussede og ikke at lige bedragne. Alle vore Beregninger, den Gang vi laante Pengene af vore Venner, Rog Fell og vi blev ube af Stand til at betale. Ved Samfundets, det er Pastor Borges Arbejde er der da Haab om, at de ikke bliver bedragne for alt, hvad de laante vor Skole.

Skal det gaa med vore nuværende

Blauer og Beregninger paa samme Maade som før, saa ser det ikke meget opmuntrende ud. Entrent alle Udvele, som vi mente at se og som vi troede, vi burde gaa, har Herren Geng paa Gang strukt for os.

Noar vi skal komme ud i et friere Rum, staar alene i Guds Naade. Guds Vilje se. Vi skal med Haab mod Haab ærligt bestrebe os for at løse vor Opgave Dag for Dag, eftersom Herren giver Mod og Kræfter; og vi takker Pastor Borge og alle for enhver Opmuntring.

Konfirmander.

Saa snart Skolen begynder den 1ste Okt. vil Konfirmander blive indskrivne til Forberedelse her i Menigheden.

Religionskolen for uanset omfang holdes, om Gud vil fra 3 Oktober til Slutten af Mai næste Aar. Forældre, som gjerne vil have Børn undervist i Guds Ord og ikke har nogen bedre Anledning ellers, bør sende sine Børn hid til Religionskole mindst en Vinter før deres Konfirmation.

Fra at saa et nogenlunde klart Begreb om Veien til Salighed trænger et Barn en hel Del Tid til ordentlig at lære sin Katekisme, Bibelhistorie og Fortælling.

Ved Siden af at lære disse Boger trænger det Hjælp til først at forstaa dem, dernæst bør Forstand og Hjerte atter bekræftige sig med de herlige Sandheder, indtil det lærere at elske Herren og laaledes i Hjertningen bevise Ordets Kraft ligeoverfor Forældre, Søskende og andre Mennesker.

Er det forneget at begynde, at Barnet faar indlært en Gang i sit Liv 8 Aarsløbets Skolegang for at lære de høje og himmelske Ting, som angaar Guds Bøsen, Vilje og Gjæringer, om Synden, Døden og Dommen, om Frelse og Salighed ved Troen paa Guds Son Jesus Kristus.

Skulde nogen ville have sit Barn konfirmeret med for urimelig Iden Forberedelse, da der saadanne Forældre vilde, at vi ikke vil være med dem paa saadant Grund og Bedrageri af deres Børn. Vi skal alle engang frem til Aagnstid for en stor og vidlydig Dommer. Vi skal undervise dem saameget vi kan, saalænge de er under vor Baretagt, men konfirmerer dem uden nogen ordentlig Erkjendelse i Guds Ord, kan vi ikke.

Udbyttet af Alaskareisen.

Der er uden Tvivl mange af "Derolds" Læsere, som spørger, om vor Skole paa Parkland har ved min Rejse faaet nogen Hjælp i finansiel Henseende. De har ganske vist set til at saa Spørgsmaalet besvaret. Derfor beklager jeg, at der ikke for er blevet meddelt noget herom.

Indtil har Skolen desværre ingen Pengesjælp faaet af min Rejse. Marsagen er, at Herren endnu ikke har fundet forgodt at skjenke os noget af Guldet i Kloudene. Biskop er underlegnede Halvparten af tre Claims og desuden en hel alene Ud af disse kan Herren, om han vil, endnu lade tilflyde Skolen alt, hvad den trænger. To af disse er endnu ikke undersøgt eller aabnede op. De to andre derimod er undersøgt noget.

Den ene lover ikke noget og falder derfor til Blæsten tilbage til Regjeringen, desrom ingen finder noget i dens Arbejden næste Vinter. Den anden derimod lover lidt bedre. Derfor skal Arbejdet fortsættes paa den, saasnart det bliver lidt nok.

I Sommer kunde Intet gøres paa Grund af Gas, som dog ikke hindrer, naar Vinterulden har sat ind. Godt saa Herren vil skjenke os af Forjægt til Vinteren, hvor alene i Guds Naade, Mine Interesser derinde varetages af en paalidelig ung Mand, som var bestemt paa at forblive der endnu et Aar, og hvad de maatte løse af sig tilfaldet Skolen. Det har ogsaa vel forhaars, at Skolen ingen Reviser har. Skulde Intet faas af disse Forsøg, saa har dog Skolen ingen Udgifter haft for noget heraf.

Ved Siden af mine Claims har jeg et "Lunch House" paa Bonanza 8 Mile fra Dawson. Dette skaffede mig Rejsepenger hjem; og om det lykkes, vil det refunderer mig de Udgifter, som jeg havde for denne Rejse.

Saaledes haaber jeg at ingen Skole er fæst. Dog gjør det mig inderlig ondt, at mit Forlovede har været Marlag til manges Mangel og Besværning, hvorfor jeg beder hjertelig om Undskyldning. W. D.

Tillykke med en god Begyndelse.

Fra San Francisco kommer den glædelige Efterretning, at vor engelske Missionær derhede, Pastor G. Steadman, har organiseret The Trinity English Evangelical Lutheran Church. Den tæller nu omkring 50 besejende Medlemmer.

Det er naturligvis ikke saamange Familier eller stemmeberettigede. Det er rimeligt, at de fleste er unge Dreng og Piger. Men desto glædeligere er det at tænke paa, at det er unge og friske Kræfter, der altsaa i saa kort Tid som 50 har begyndt Arbejdet som en organiseret engelsk luthersk Menighed i en saadan By som San Francisco.

Det er store Ting. Vi vilde gjerne, om vi kunde, sende disse unge Arbejdere en saadan Ulyanstung, som kunde fylde deres Hjertes med en hellig Barm, Id og Begjæring for deres store og hellige Sag.

Det anses for en stor og hellig

Ting, naar Kongressen har taget sig paa at civilisere Philippinerne. Glemmen Guds store By sendes ogsaa Troppesbetingelser og mange andre kostbare Apparater. Vædt er Naaret som man derved søger at naa. Men hvor forfølsende Iden og ubetydelig er dog ikke hele denne storartede Operation og Manøvre i Sammenligning med, hvad I har paabegyndt til Guds egen og Guds Medmenneskers sande Vel.

Kongressen bringer kun timelige og forjængelige Gøder og Rettigheder, men I bringer Gøder, som ikke vider ved Graven, men netop er nyttige Gøder for det Liv, som nu er og det, som kommer. I bringer til alle en evig Saligjærlig, en Borgertid og Uro af en usfordønelig Grund og Dyrlighed, som overgaar alle Fattigdom og Beskrivelse. Det er Gøder, som gjør den fattigste ligesaa rig som den rigeste og lytteligste af alle.

Og disse hellige og forjængelige Statte bringer I vedhjælp af Bibelen, som virker paa og anbefaler sig til hvert Menneskes Samvittighed uden Tvung, men dog med en guddommelig venlig Overtalelse, der er værdig til at forstærke Aaslag og nedbrøde Befestninger og Hæder, som modfatter sig Gud og Guds Rudskaab.

Tillykke med Guds velsignelsestrige Overfærd.

Vi ønsker ogsaa inderlig, at I samvittighedsfuldt og utvætteligt vil drive Guds vigtige Skole, ikke bare med stiftlig Prædiken og Arbejde blandt de borte, men at I fornemmelig vilde skaffe Guds Son en grundig Erkjendelse i Guds Ord. Vil I det, da vil I ikke begynde med at drive blot en Søndagskole. Den vil aldrig kunne opdrage gode lutherske Menighedslemmer.

Vil I ikke tage det Spørgsmaal under Overveelse, om ikke I bør og kan, ligesaa vel som mange smaa tydske Menigheder, oprette og drive en god engelsk luthersk Menighedskole, hvor Børnets hele Undervisning og Opdragelse besørgeres af Menigheden selv, som værdig er den rette sandelige Model ved Siden af Forældrene. Menigheden maatte Børnet med Gjenfælsens Tid, da Forældrene bragte Børnet til Herren i Daaben, hvorfor skulde ikke Menigheden nu fremdeles fra Forældrene bli med sit Arbejde helt, indtil Børnet har naaet Skole Aar og Alder og har påføst sin Daabspagt.

Tillykke med et kraftigt Arbejde for de smaa. For Frelser siger: Rygt mine Lam, Rygt mine Faar!

Til Presse for "Derold".

Benson Kvindeforening Rev. Chr Pedersen's Kald \$ 1 00

Kirke og Mission.

(E. B.)

Prof. Oscar Olsen, der er ansat ved Luther Academy i Albert Lea, har i Sommer været Lærer ved Humboldt Co. Teachers Institute.

Past. J. D. Evans i Fargo, N. D., er af "Frikirkens" Missionskomité tildelt som Indremissionsprest for Dakota.

Om Katholicismen holdt Pastor G. Strog under Jostrelandskistelsens sidste Kæmpe i Odense, Sverige, et Foredrag, fortæller Fokkeli, i hvilken han gjorde gjældende, at det er Jesuiterordenen, som for nærværende fuldstændig behersker den katolske Kirke.

Om Katholicismens Fremgang i Norge gjorde Taleren opmærksom paa, at den katolske Kirke arbejder i Norge med megen Kraft og Held. Der er oprettet ikke mindre end setsten Missionsstationer, og et stort Antal Missionærer sætter Landet rundt for at vinde Tilhængere. Efter de seneste Beretninger, er der for Tiden i Norge over 2,000 Katholiker, og de allerfleste af disse har tidligere været Protestanter. I de sidste 9 Aar er ikke mindre end omkring 1,000 Personer blevne "omvendte." Den nuværende Pave har vist sin levende Interesse for Standinaviens Katolikkering tydelig nok. For 14 Aar siden udfærdigede han nemlig den Kundgjørelse, at enhver Katholik, som beder en Bøn for "Standinaviens Omvendelse," skal faa 30 Dages Afled for intet.

Læserne ved den norske Synodes helere Stoler holdt to Dages Næde forleden Uge i Minneapolis.

Lidste var følgende: Fra Luther Seminar: Professorerne Frick og Hvidsater; fra Luther College: Laur. Varfen, Raseth, Reque og Mathus; fra Luther Academy: S. O. Smeby og G. J. Strøm; fra Willmar: S. Solan og Oscar Omle; fra Normal-skolen i Sioux Falls: Ruffson, Christensen og Jordahl; fra Glenwood Academy: G. L. Lee og Wollan; fra Stoughton, Wis.: Prof. Rasberg.

Uf Sager, som drøftedes paa Mødet, laa navnlig: Stolerens indbyrdes Forhold til hinanden og særlig Arbejde; den katolske Andevildning. Lærereforeningen skal holde regulært Møde hvert tredje Aar. Et Embedsmænd valgtes Prof. Rasberg, Formand; Prof. Christensen, Vice Formand Prof. G. L. Lee Sekretær.

X. i Minneapolis Tid.

Baptisterne i Syden vandt ikke stort ved Dr. Whitlitts Resignation som President for Southern Seminary i

Louisville, Ky. Til hans Eftermand har man nemlig valdt Dr. Mullins fra Massachusetts, der skal indtage det samme Standspunkt som Dr. Whitlitts med Hensyn til det historiske ved Baptisterens Daab. Som en Følge af Dr. Mullins Ansættelse tager nu mange af Baptisterne Ordet for, at Kuffalten har nebliggels.

Prof. R. Christensen ved Synodens Normal-skole i Sioux Falls har af Kirkeraadet faaet et Kæde Permission til at studere Pædagogik ved Statsuniversitetet i New York.

En Rev. Charles A. Crane i Boston paastaaer, at Mrs. Mary Baker Eddy, der som bekendt er Lederen for Christian Science Foreningen, i flere Aar har været under Lægebehandling og brugt Mediciner som andre dødelige.

Det meddeles om Rev. B. Verbeur, den fornylig afdøde tyske Emigrantmissionær i New York, at han kort før sin Død sendte \$1000 til sin Fødested i Tyskland for Oprettelsen af et Barne-hjem dersteds. Det nævnte Beløb var alt, han havde lagt sig op af Sparerestninger i de 50 Aar, han virkede som Emigrantmissionær.

Som Grund for sit Saligheds-haab angav en gammel Dobbelt følgende, fortæller en Missionær paa Denbylon: "Jeg er 96 Aar gammel; jeg har 26 Sønne bestrejet "Abnams Linde" (hvor Dobbelt siges at have efterladt sig Fodmerier); jeg har 7 Sønne besøgt Land-Templet; jeg har afstrevet flere Buddhif-Bøger, som jeg har givet til Presterne; jeg har aldrig drøbt noget Dyr og kun nogle få Sønne fængt lidt Får. Du ser saaledes, at jeg har nok af gode Gjerninger og har intet at frygte i det tilkomende Liv." Hvor mange er der desværre ikke, selv blandt dem, som kunnet sig med Kristendommen, der ikke har noget stort bedre at grunde sit Saligheds-haab paa, end det, denne arme Dødnings opragne?

Ran. Carlens Dømtar har i Sommer været Bestyrer for et Lærekursus, som har været holdt i England, Sønder-dalen. Han har her vist Opagt beredthed ved nogle religiøs-filosofiske Foredrag, som han har holdt.

Den romersk-katolske Kirke har ikke mindre end 4 Presterseminarer i Manila.

Pavekirken sidste Kardinal, Theodorich Meier, døde fornylig i en Alder af 94 Aar. Han har i mange Aar været Paven's Statistiker.

Stefanuskirken er i Wien, hvor Peterkirken er i Rom — Katholikkernes fornemste Helligdom. Og dog findes

et Billede af Luther der, (som utrolig det heres). Men vendt lidt. Katholikkene fremstiller gjerne den Smertens Bet, som Jesus gik fra Domhuset i Jerusaleum til Golgatha og inddeles den i 14 Stationer. Den er da ogsaa mefflet i Sten brune i et Hjorne i Stefanuskirken, og blandt Figurerne der findes Dr. Martin Luther. Hans Billede er tro gengivet; han er i Manteldragt, med Touzue, den hvide Haand er rettet i Brevet, den venstre støtter sig til en til Knorretrop. Overfor er han kommen der? Jo, han staar midt blandt dem, som beauner den med Turpustaaende og Lærne jantfledede Prester, Jesus Kristus! Et glænde Had mod Luther kunde Katholikkene ikke udtrykke bedre.

Stefanuskirken i Wien er ofte bleven opvandet og restaureret i de halvtjendte Hundrede Aar, som er forløbene. Men Luther levede; men i den katolske Kirkes Helligdom har han dog fremdeles blandt Spotterne.

(Det. Post.)

General Council har beghudt en Mission paa Porto Rico.

Metodistene i de 3 Skandinaviske Lande blev ved en fornylig afholdt Konferens enige om at oprette en fælles Prester-skole i Waterborg.

Hvor blev der i England Hænkter over 10 Mill. Dollars til Missionen.

Et Biskop i Bergen, har Præsident Graden i Sjøerne faaet 182 Stemmer, Sogneprest Brun i Bergen 96 og erberende Kapellan i Kristiania, Past. Joh. Zeulen, 68. Meddelelsen om Steamreguleringen sendes nu fra Kirke-departementet til Biskopperne. Naar disse har afgivet sine Stemmer, affatter Regjeringen sin Indstilling til Kongen, som da foretager den endelige Afgørelse.

En finckirke Christian Endevort Forening i San Francisco gav Hjer \$1,212 til Missionen og andre velgjørende Bønder.

Et Blad beretter at der i Boston er en Menighed, hvis Medlemmer jævnansfættig gæder \$40 hver om Raanden til Missionen.

Det britiske og udenlandske Vidselskab har nylig sendt flere tusinde Kopier af Nytestamentet til Tibet.

Jagt er der nu omtrent 100,000 omvendte Jøder i Serbien.

Gave til P. L. H.

Miss Jonette Jensen San Francisco Cal \$10 00

Hjertelig Tak! E Berrum

Kyst-Nyheder.

(E. B.)

Priserne paa Uld i det østlige Washington har i Sommerens Løb været fra 10 til 13 Cents pr. Pund.

0-0-0

Arbejderne ved Tacoma Smelter sit ved dertilgørende Begyndelse en Lønforholdelse af 10 pct. Der er 125 ansat dersteds.

0-0-0

Køberiet, som der Rino-Damperen "Glenogle", har arlagt Seg med Northern Pacific for \$65,000 i Erstatning for den Skade, som "Glenogle" led under Sammenstødet med "City of Kingston" paa Havnen ved Tacoma sidste Aar.

0-0-0

"Victorian" er Rabnet paa den nye Dampere, som Northern Pacific Kompagniet har sat paa "City of Kingston" gamle Rute mellem Tacoma og Victoria, B. C.

0-0-0

Otte af de Mand, som var indsat i U. S. Fængsel i Warbur, Idaho, under Anklage for at have myrdet Jim Cheyne og James Smith under Strelsen beredtes sidste Aar, til i Forbøgt Anledning til at udløses. De daghavende Sergent, som skal have hjulpet dem til at udløses, er selv rømt. Statsadvokaterne vil deante Blodgænde for at fætte Kamillagerne. Der er ogsaa udløst Befaling for deres Fængselsluse.

0-0-0

50 Strandede Guldfogere ankom i forrige Uge med Damperen "Alice Thompson" til Seattle. De fleste af dem er blit Krabblunge for Uvild af de Gjenordigheder, de har gennemgaaet under Opholdet i Alaska.

0-0-0

En Jernarbejder ved Klara Chapman, som i forrige Uge havde lagt sig til at sove paa Jernbaneperronen nær Mt. Vernon, sit sit Ven affæret af et forbigaaende Fragtvogn.

0-0-0

Alt Kaffinert i Spigerfabriken i Everett er beordret sendt til Kaffinertens Vertsked i San Francisco.

0-0-0

En Employers Association er blit organiseret i Spokane med det Formaal at betjæmpe alle Forlangender, som Arbejderforeningerne dersteds maatte stille. Associationen repræsenterer mellem 7 og 9 Mill. Dollars og tæller omtrent 20 af Byens ledende Forretninger og Transportationskompanier.

0-0-0

Den 3dje da. blev Grundstenen lag til Bishop Mc Gabe College, som nu er under Opførelse i Stoughton, Alaska. Både Katholiker og Baptister deltog i Festselselsbeten.

Whatcom, Fairhaven and
Seattle Route.

STR. BAY CITY

den eneste Propeller paa denne
Route.

Afgaar fra Commercial Dock
Tacoma, hver Tirsdag, Torsdag
og Lørdag, Kl. 2 Eftm. for Seat-
tle, Anacortes, Fairhaven og
Whatcom.

Afgaar fra Whatcom hver
Søndag, Onsdag og Fredag Kl
5 Eftermiddag.

Fare, til Seattle, 0.50,
Whatcom, \$1.25,

W. H. ELLIS & SON, EIERE,
W. J. ELLIS, TRAF. MGR

Vor Frelseres norsk luth. Kirke

Hj. af So. 1 og 17th St.
TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
Pastor

Bopæl: 2550 So. 1 St.

Gudstjenester:

Søndag 9:30 A. M. Søndags-
skole.
" 11 A. M. Hølmesse-
gudstjeneste.
" 7:45 P. M. Aftensang.
Onsdag 8 P. M. Kor Øvelse.
Lørdag 9 A. M. Lørdagskole.
Hver 1ste og 3die Torsdag Aften
i Maanedn, Ungdomsforening.
Hver 2den og 4de Torsdag Ef.m.
i Maanedn, Kvindeforening.

Bøger tilsalgs.

Synodens Salmebog. I Skind- bind	\$.65
" " med rødt Sait og forgyldt Kors og Kalk	1 00
med rødt Sait og Al- bumspånde	1 75
Synodens nye, engelske Hymnbog, baade Tekst og Musik	75
Norske og engelske Bibel- historier	25
Katekismer	15
Jössendals Billed ABC	15
Synodalberetninger, Paci- fik Distrikt	25
Ny Testamenter	25

Spør Tid og send Ni os efter
disse Bøger.

Adresse:

Pacific Luth. University Ass'n
Parkland, Wash

Pacific Lutheran Academy

and

Business College

...Parkland, Washington...

FOUR COURSES OF STUDY.

Preparatory. Normal. College Preparatory. Commercial.

Also Excellent Advantages for Learning Music and Painting.

Beautiful Location, Genial Climate, Modern Conveniences, Steam Heating, Electric
Light. Students may Select their own Branches.

Thorough Work in all Departments.

For further particulars, address the principal,

N. J. HONG,

Parkland Wash 1910

Kristelig Frimodighed.

Kong Fredrik den 2den af Preussen var en stor Fritanker; derimod havde han en General ved Navn Ziethen, der ikke alene var en tapper Krieger, men ogsaa en alvorlig Kristou. Kongen saa ham gjerne ved sit Bord, fordi det morode ham at tale med denne forstandige og erfarne Mand om, hvad de havde oplevet, især i Syvaarskrigen; og naar ingen fyrstelige Personer vare tilstede, maatte den gamle General altid sidde ved Siden af ham. Engang havde Kongen ladet ham tilsiige til Middagstafel paa Langfredag; men Ziethen undskyldte sig og sagde, at han ikke kunde komme, fordi han paa denne Høitidsdag altid plejede at gaa til Alters og efter Gudstjenesten helst vilde være hjemme for ikke at forstyrres i sin Andagt.

Da han næste Gang var til Tafels hos Kongen, og Samtalen som sædvanlig havde taget en munter Vending, henvendte Kongen sig til Ziethen, begyndte at spørge med hans Altergang og at tale bespotteligt om det højværdige Sakramente, hvorover der opstod en almindelig Latter blandt de letsindige Bordgjæster. Men den gamle Ziethen, som folte sig krænket ved denne kaade Spøg, rystede paa Hovedet, reiste sig med Anstand, og efter at have bekket sig dybt for sin Herre og Konge henvendte han med høj og alvorfuld Røst følgende Ord til ham:

"Deres Majestæt ved, at jeg i Krigen ikke bar skyet nogen Færr, og at jeg overalt, hvor det gjaldt har modig og uforsagt vovet mit Liv for Dem saavel som for Fædrelandet. Denne Tanke maade har jeg endnu den Dag idag, og hvis det kunde nytte, og Deres Majestæt befalede det, skulde jeg uden mindste Vægring lægge mit gamle Hoved og mine graa Haar for Deres Fødder. Men der gives En, som er mere end baade De og jeg, ja mere end alle Mennesker; det er Verdens Frelser og Førrer, som er død ogsaa for Dem og har kjøbt os alle med sit dyrebare Blod. Jeg kan ikke tillade, at denne Guds hellige angribes og bespottes; thi paa ham hviler min Tro, min Trøst i Livet og mit Haab i Døden. Ved denne Troes Kraft har Deres tapre Hær kjæmpet og seiret. Undegraver Deres Majestæt denne Tro, saa undergraver de med det samme Statens Velfærd; det er visselig sandt. Jeg beder Deres Majestæt holde mig min Dristighed tilgode."

Kongen blev synlig bevæget

ved disse Ziethens Ord. Han stod op, rakte den brave, kristelige General sin høiro Haand, lagde den venstre paa hans Skulder og sagde rørt: "Lykkelige Ziethen! Jeg vilde ønske, jeg ogsaa kunde tro det! Jeg har Agtelse for hans Tro. Bliv kun altid ved den. Saadant skal ikke oftere siie."

Der blev med et en dyb Stillehed i Salen. Ingen havde Mod til at siie et Ord. Og da ikke heller Kongen efter et saa alvorligt Opttrin kunde finde nogen passende Overgang til en anden Samtale, saa havde han Tuffelet, endskjøndt man kun var halv færdig, og gav Tegn til, at man skulde forlode sig bort. Men Ziethen rakte han Haanden og sagde: "Kom med mig ind i mit Kabinet."

Hvad Kongen og Ziethen talte med hinanden i Enrum, ved man ikke; men det ved man, at Kongen ogsaa efter den Tid bestandig viste den gamle General nogen Opmærksomhed og Yndest, jævnlig saa ham hos sig og efter hans Død, da han ikke var synderlig fornøjet med Armeens Sædelighed, ofte yttede: "Min gamle Ziethen havde dog Ret. Gid jeg havde min Arme fra Syvaarskrigen!"

Setalt for Herold.

Martin Oppen Eaton Wis	50
O S Hilmen Antigo	50
Rev. A Salvosen Duluth	1 00
A S Høen, Manitowoc	50
Mrs C A Williams Seattle	50
B Pedersen Everett	1 00
Maria B Skang Rissens Nor.	75
Capt C Luckey S Francisco	1 00
E E Slinde Lawler	50
B Sundvold New Hampton	50
A H Braham Jerico	50
A Arnosen Oakland	50
Mrs L Christensen Benson	50
Ditlef Smith Genesee	50
Capt M Olson E. Oakland	1 00
Mr Rasso Parkland	50

Midnat-Belegjorenhed.

(Indhold.)

Men's New York ligger i dyb Stumme og de trods Gader er forløst og stille, en Fodgænger, ved at nærme sig Broadway og Leish street ved Midnat saa se et rart Syn. Den vil se en lang Række af Folk paa 10de Gade, hvis hele Hæder bærer Billeder om det Fattige, at Fattighed er deres Løb. Som Regel er de daarlig klædt, og deres Rydelselsgæster antyder, at deres Høde er daarlig. Disse Folk, som tæller fra 300 til 500, samles hver Nat til samme Time, og ved Midnat er

Tallet fuldt. Hvertallet af dem er Klædt, men tilfældigvis er nogle faa rindende Klæder i deres Løb.

Ved 12 Tiden aabnes en Dør, og Lyset falder paa det mørke Fortov. Mængden strømmer mod den aabne Dør, der leder til et rummeligt Bærelse. Hvor her Klædt, klædt i hvide Liner og Færdigheder. Naar ved Siden af store Brødstubber. Behagelig Kaffebrust strømmer ogsaa de forsamlede færdige. Enhver af dem faar et Brød og en varm Kop Kaffe. Naar Kaffen er kold og ubagelig, er Kaffen ligesaa hjertkommen som Brødet. Udbelingen gaar færdig for sig til alle er forberet. Nogle bærer deres Brød hjem til Hustru og Børn, der maatte er mere hungrige end de er, mens andre fortærer deres Del med det samme. Ved 11. i har Mængden færdig sig. Døren er blevet lukket og der er blevet ganske stille i 10de Gade.

Denne uforskyndelige Midnat-Belegjorenhed, den eneste af dette Slags i Amerika, aabes hver Nat ved Bienna Bagery, hvis Indgang er paa 10de Gade lige overfor det store Forretningskvartal opført ved arkitekt A. T. Stewart. Denne Udbeling har gaaet for sig hver Nat i 20 Aar, og dog er der blandt New Yorkfolkene saavel som i alle andre Stæder, som ved noget om det. Dr. Ludvig Fiedmann, Forhandler for Bienna Bagery, besluttede i Aaret 1876 at udbede til de fattige, alt det Brød, som hans Bogen bragte hjem den Aften. Han begyndte med nogle faa Dussin Brød, men Trangen iøregedes snart. Hans Godgjørenhed blev en sig tilde til Belegjorenhed for dem ledt, hans Forretning vandt Fremgang fra Nat til Nat. Udbelingen af Brød til de fattige gaar for sig helle Aaret, baade de varme Sommernætter saavel som de kolde Vinternætter. Færdig Ordren vedbliver over hele Aaret, som er næsten et halvt Kvartal lang, thi enhver ved, at den mindste Noften forårsager Forfættelse, og ingen ønsker at vente længer end nødvendigt. Blandt Modtagerne findes færdige, arbejdsløse Arbejdere og mange hjemløse Landstrøgere fra alle Verdens

Kanter. Et Brød er af stor Betydning for en hjemløs i New York, og mange, som har tilfredsille sin Dødsdag ved denne Belegjorenhed, betragter denne Gave som Manna fra Himlen.

Udbelingen udgaar med Fuld sammenget (som muligt) at lade sin Sjerning blive offentliggjort. Taknemmelige Dødsdag fra de mange Tusinder, som udsigner dem er for ham en udbalmelig Klidde for hans Tilfærdstillelse. Dette er i Sandhed Kristentjærlighed, at hjælpe en Klasse af hjælpeløse Mennesker, blot for den Sag at ude dem Hjælp.

(Home Journal.)

J. Salmson,

Udvalgt Optiker.

Dinene underlignes efter alle Udbeskrivelses-Regler.

920 Pacific Ave., Tacoma, Wa

Scandinavian Seamens Mission.

2122 First Avenue,

Seattle, - Wash.

J. C. PETERSEN,
PARKLAND, WASH.

Practical Horse-Shoer
and
Wagon-Maker.

All kinds of Repairing done
at Reasonable Prices.

Give me a call.

S. SINLAND

Kontraktør & Bygmester

Udfører al Slags Snedkerarbejde.

\$1.15.

"Illustrated Home Journal."
et udmerket Tidsskrift for kristne Familier

og

"PACIFIC HEROLD"

for blot \$1.15 om aaret.

Parkland-Nyheder.

Distrikts Rindbefrening mødes Onsdag næste Uge Kl. 10 2 Eftermidd. hos Mrs. W. S. Swanson.

Mrs. A. Doll fra Seattle, som nu er i Besøg herheds hos sine Forældre, Dr. og Mrs. John C. Lunde, har i den forløbne Uge været altselig Sog; hun er dog nu i betydelig Bæring.

Past. Rissen fra Walla, Wash., som nu med sin Kone er paa Rejse herude ved Puget Sound, afsløgede os følgende Vers og et kort Besøg.

Mrs. Clara Kraabel, som sidste Søndag Formid. alyd ved Døden af Loring, blev i Tirsdags under stor Deltagelse begravet paa Westland Betselens Kirkegaard. Pastorerne Hartshad og Sperati forvittede. Selskabet bestod af mange unge og gamle. Begravelsen begyndte med Salmen 403 (Nu Gud ske Lov at Standen) afsluttet. Derpaa læstes Viget til Stolens Kirke, hvor Past. Sperati ved Folgets Ansøgen fremte en erindrende Særgemarch paa Orgelet. Kirkefællesskabet til Trængsel af den store Skare, som havde indfundet sig forat vise den afdøde sin sidste Hæderbetjening.

Forretningen begyndte med Afslutningen af den afdødes Adilingsalme: "Jeg ved mig en Søn o. s. v." Past. Sperati, der ogsaa havde konfirmeret Clara, holdt derpaa en Tale paa Engelsk. Hans Tale var i Kor. 15, 54-58. Efter Afslutningen af Salmen 57 i Synodens Hymnboog talte Past. Hartshad paa Norsk. Hans Tale var Sal. 23 "Herren er min Hjerte o. s. v." Efter Taleren sang Mrs. Past. Sperati "O rest in the Lord o. s. v." Under Afslutningen af Iste Vers af Salmen 402 blev Rissen boeret ud og Clara Kraabel hørtes til sit sidste Hullesked. Past. Hartshad forvittede ved Staven. Både Kirkefællesskabet og Orgelet var til smagfuldt nytet af Parklands Kvindes, som derved paa en Hjem Waade lagde for Dagen, hvor høit de elskede den hære afdøde. Ros Gud troske og smilte de sørgende efterladte.

Clara Kraabel er død. Hun døde faldt i Troen paa sin Frelser Søndag Morgen Kl. 10 den 27 August i sit Hjem i Portland; Hun var født i Onalaska, Wis., den

The Oktober 1881 af Forældrene Ole T. Kraabel og Kristine Kraabel. Hun blev døbt den 7de November samme Aar af Pastor W. Fitch. Foruden sine sørgende Forældre efterlader hun 5 Søstre, nemlig Luella, Estle, Theresia, Mrs. Annie Holmes og Mrs. Johana Erickson. Både Forældre og Søskende samt alle, der kendte hende nært, søger dybt over Bortgangen af en, som alle havde lært at elske. Den 20de November 1898 blev hun konfirmeret i Sct. Jørgens Kirke i Tacoma. Medens hun leste til Konfirmation, viste hun altid Fjnd og god Dydsfærd, og det Løfte, som hun gav sin Gud foran hans Altar, bestræbte hun sig for at holde indtil sin Død. I Juni 1898 graduerede hun fra "Stammar" Skolen i Tacoma. Om Høsten samme Aar blev hun sog, og det viste sig snart, at ogsaa denne saa færdige Hæder og friske unge Pige var blevet et Bytte for den fælgende Sogdom. Loring. Alt hvad Vennerne kunde gjøre, blev gjort for hende; men det hjalp ikke. Hun blev yngre og yngre.

Onsdag Aften den 21de August talte hun sine Forældre og Søskende til sig og tog det hellige Løfte af dem, at de skulde altid elske sin Frelser, Jesus Kristus, som havde været saa god imod hende, og blive faste i Troen paa ham til sin Død, saa de alle kunde forenes igjen i Paradis for alldelig mere at skilles. "Der er intet saa tungt at tænke paa", sagde hun, "som en adskillig Familie i Himlen." Hun lod dybtlig sine nærmeste om at læse for hende Salmen "Jeg ved mig en Søn i Jesu Navn", og af Hjertet bad hun: "Gud lade os alle mødes glad og ingen af vore samlet. Det unde os Gud for Kristi Blod, vi maatte i Himlen komme!"

Det nye Testamente med Davids Psalmer, som hun sit i Gave paa sin Konfirmationsdag, havde hun nogle Dage efter læst igjennem fra Børn til Børn. Paa sit sidste yndede hun mest at høre den 23de Psalm: Herren er min Hjerte, mig fattet indet.

Onsdag den 23de August mod hun den hellige Rådets sammen med sine Forældre og 2 Søstre, som var hjemme. Efterat have sagt det hellige Waakts ordtalte hun, at hun følte sig som styrket og glad. Fredag som hendes fraværende Søster hjem fra Arlington, hvor hun havde holdt Tale. Nu var alle hendes Hære rundt hende, indtil hun døde.

Tidlig Søndag Morgen ønskede hun at sidde op i sin Værelse som sædvanlig. Hun sagde, at dersom Gud havde villet lade hende leve, kunde hun kanskje have udrettet noget godt; men nu vilde hun dog ved sin Død gjøre alt, hvad hun kunde for enhver, som hun kunde røkke med sin sørgende Stemme. Hun bad da til Gud, at han vilde rense hendes Dren og hendes Stemme, saa hun kunde saa tale til sin Frelser til det sidste. Gud hørte ogsaa hendes Bøn. Med det og Høngfald Koff bad hun nu Faderens færd paa Engelsk og siden paa Norsk og tilføiede saa: "Vere være Gud Fader, vere være Gud Søn, vere være Gud den Helligaand! I Jesu Navn, Amen. Derefter bad hun om at fåen gaa til Sog, og hendes Forældre var hende ind i hendes Værelse. Hun længtede efter at se Solen; men den havde ikke villet vise sig paa flere Dage. Da bad hun til Gud, at han vilde lade Solen skine for hende, og Solen kom frem. Da Kuldegarbnet ikke kunde faaes helt op, bad hun dem at tage den bort, saa Solen kunde skine i hendes Værelse. Hun laa en Stund og saa paa Lyset. Da spurgte hun sin Moder, om Solen ogsaa vilde skine, naar hun kom til Jernst, og da hun fik det Svar, at det var det altid lyst, saa var hun tilfreds. Hun lyste ikke at se sine Hære græde og bad dem ganske frengt ikke at græde mere, men være glade. Hun laa en Stund og stirrede paa Solen, vendte sig saa imod Baggen og gik ganske stille og rolig ind til den evige Hvile. Saaledes døde Clara. Men til os taler Gud hjertelig ogsaa gjenem dette Dødsfald og minder os om, at vor sidste Time kan snart være nær. Derfor, mine Hære Brøder, bliver faste, utrolkelige, altid rige i Herrens Gjerning, viden, at eders Arbejde ikke er forgæves i Herren."

te ogsaa hendes Bøn. Med det og Høngfald Koff bad hun nu Faderens færd paa Engelsk og siden paa Norsk og tilføiede saa: "Vere være Gud Fader, vere være Gud Søn, vere være Gud den Helligaand! I Jesu Navn, Amen. Derefter bad hun om at fåen gaa til Sog, og hendes Forældre var hende ind i hendes Værelse.

Hun længtede efter at se Solen; men den havde ikke villet vise sig paa flere Dage. Da bad hun til Gud, at han vilde lade Solen skine for hende, og Solen kom frem. Da Kuldegarbnet ikke kunde faaes helt op, bad hun dem at tage den bort, saa Solen kunde skine i hendes Værelse. Hun laa en Stund og saa paa Lyset. Da spurgte hun sin Moder, om Solen ogsaa vilde skine, naar hun kom til Jernst, og da hun fik det Svar, at det var det altid lyst, saa var hun tilfreds.

Hun lyste ikke at se sine Hære græde og bad dem ganske frengt ikke at græde mere, men være glade. Hun laa en Stund og stirrede paa Solen, vendte sig saa imod Baggen og gik ganske stille og rolig ind til den evige Hvile.

Saaledes døde Clara. Men til os taler Gud hjertelig ogsaa gjenem dette Dødsfald og minder os om, at vor sidste Time kan snart være nær. Derfor, mine Hære Brøder, bliver faste, utrolkelige, altid rige i Herrens Gjerning, viden, at eders Arbejde ikke er forgæves i Herren."

Carlo H. Sperati.

Underbegavede sufter herud at fremvære til sine mange Venner den hjertelige Tale for af den Deltagelse. Hjelp og Trost, som blev os tilbed under vor Hære Claras Sogdom og Begravelse.

- Mrs. og Mrs. D. T. Kraabel, C. Holmes, G. D. Erickson, Estle Kraabel, Luella Kraabel, Theresia Kraabel.

De tre nye 10 Toners Færstødnings-Ruller, som nylig er blevet bragt paa Fort Stevens ved Columbia Flodens Munding, blev forleden Dag prøvet af Kap. Clark og vilde sig at arbejde tilfredsstillende.

0-0-0

Fra Vancouver meddeles, at Løffet paa Fraser i den forløbne Sæson har været ualmindelig rigt og Gjenomsnitstørrelsen for Fiskeene meget større end sædvanlig. Omkring 5000 Rind har i Sommerens Løb været beskæftiget med Fisket beredde, og ialt er 400,000 Rind med Løffet blevet nedlagt.

0-0-0

En Transportliste er i denne Uge afsendt fra Puget Sound til Manila med Tropper og Kavaleristætte.

A. H. Dahl.

82 Second St., SEATTLE, WASH.

Forhandler By og Landeieendomme. Anbringer Pengo i rentebærende Laan eller faste Eieendomme. Indkræver Husleie og betaler Skatter for uden Byboende. 12 Aars Ophold og eneste norske Real Estate Firma i Seattle.

Central Drug Store.

Anderson Bros. Eicte.

Nye Mediciner ny Bestyrelse. Cor. 11th & Tacoma Sts. Tacoma, Wa.

Gammelost! Gammelost!

Lindberg Bros.

Wholesale & Retail Grocers & Importører af SKANDINAVISKE VARER 1101 S. Ste. Tacoma, Wash. TEL. MAIN 331.

A. Fangsrud,

Gandler med alt Slags færd og saltet Kjød.

Rjæber Huder for Kontant.

Parkland Wash.

Telephone Parkland **KRAABEL & ERICKSON** Dealers in Groceries Hardware Patent Medicine etc. School Books, Stationary Students supplies a speciality. PARKLAND, . . . WASH.

JOHN O. BROTTM,

Dealer in General Merchandise, Groceries, Dry Goods, Clothing, Boots and Shoes School Supplies and Notions.

PARKLAND, WASH.